

Evie BALTA GİRMEMİŞ ORMANDA

Matt Haig (1975, Sheffield) Hull Üniversitesi ve Leeds Üniversitesi'nde İngilizce ve tarih üzerine öğrenim gördü. Çocuklar için yazdığı ilk romanı *Shadow Forest* 2007 yılında yayımlandı ve pek çok ödül kazandı. Yetişkinler ve çocuklara yönelik pek çok kitap yazdı. Kitapları çok satan kitaplar listelerinde yer almaktadır.

Emily Gravett (1972, Brighton) ödüllü bir yazar ve illüstratördür. *Wolves* (Kurtlar) ve *Little Mouse's Big Book of Fears* (Minik Fare'nin Büyük Korkular Kitabı) adlı kitaplarıyla iki kez CILIP Kate Greenaway Madalyası'na layık görüldü. Ailesi ve iki köpeğiyle birlikte Brighton'da yaşıyor.

Hazel Bilgen (İstanbul, 1988) Saint Benoît Fransız Lisesi'nin ardından Université Paris 1 Panthéon-Sorbonne'da Ekonomik ve Sosyal Yönetim bölümüne devam etti. Le Cordon Bleu Paris Mutfak Sanatları Okulu'nda Fransız mutfağı üzerine öğrenim gördü ve İstanbul Üniversitesi Fransızca Mütercim-Tercümanlık bölümünden mezun oldu. Editörlük, çevirmenlik ve çiftçilik yapıyor, çocuklar için yazıyor.

Matt Haig'in
YKY'deki kitapları:

Doğruluk Perisi (2021)
Doğruluk Perisi Okula Gidiyor (2022)
Evie ve Hayvanlar (2024)
Evie Balta Girmemiş Ormanda (2025)

Matt Haig

Evie BALTA GİRMEMİŞ ORMANDA

Resimleyen: Emily Gravett

Çeviren: Hazel Bilgen

YAPI KREDİ YAYINLARI

Süperstar Evie

Evie Navarro ön kapıyı açtığında fotoğrafçılar ve muhabirlerden oluşan kalabalık bir basın ordusuyla karşılaştı.

“EVIE! EVIE! SANA BİRKAÇ SORU SORABİLİR MİYİZ?”

“EVIE! ÜNLÜ OLMAK NASIL BİR HİS?”

“EVIE! BAK, BİR KÖPEK! KÖPEĞİN DÜŞÜNCELERİNİ OKUYABİLİYOR MUSUN?”

Evie orada dikilirken başı dönmeye, midesi bulanmaya başladı. “İııh, ıııh... Üzgünüm, gitmem gerek.”

Evie artık bir süperstardı.

En yakın arkadaşı Ramesh öyle söylüyordu.

Geçen salı Lofting Lisesi’nin bahçesindeki en sevdikleri bankta oturup humuslu ve falafelli sandviçlerini yerken ona, “Sen bir süperstarsın” demişti.

Ama aslında öyle değildi. En azından Evie öyle olduğunu düşünmüyordu. O öyle ünlü falan değildi.

Onu çok fazla insan tanıyordu, hepsi de bundan ibaretti.

Gazetelere ve televizyona çıkmıştı. Dünyaca ünlü *Nature* dergisine çıkmıştı ve Instagram’da sadece iki fotoğraf (biri günbatımı, diğeri de soyu tehlikede olan bir denizkaplumbağası fotoğrafıydı) paylaşmış olmasına rağmen 200.000 takipçisi vardı. Üstelik her sabah evinin kapısında biriken gazeteciler gitgide kalabalıklaşıyordu.

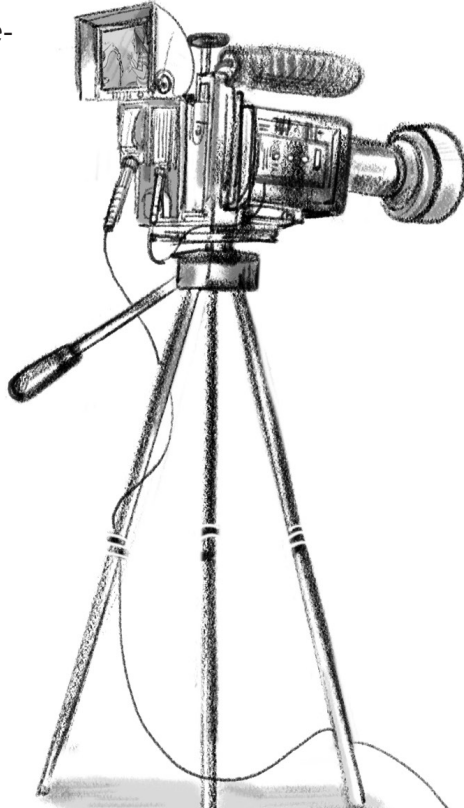
Bütün bu şan, şöhret ve istenmeyen ilginin sebebi Evie’nin çok özel bir yeteneği olmasıydı.

Bilim insanları bu yeteneğe resmî bir ad koymuştu.

Hayvan türleri arasında çift taraflı telepatik iletişim.

Bir başka deyişle,
Evie hayvanlarla konuşabiliyordu.
Zihniyle.

Evie hayvanların aklından geçenleri duyabiliyordu ve onlarla dudaklarını kıpırdatmadan konuşabiliyordu.

Bu yeteneğini uzun bir süre boyunca sır olarak saklamasına rağmen artık duymayan kalmamıştı.

Yeteneği sayesinde bir suç olayını çözmüştü. Üstelik bu duruma ilişkin pek çok kanıt vardı. Kanıtlar televizyonda, YouTube'da, dergilerdeydi. Yaşadığı kentin yerel hayvanat bahçesinde yunuslarla konuşmuştu. Fareleri tek sıra halinde yürütmüştü. Tavşanlara yuvalarının yerlerini sormuştu. Sakallı bir ejderden televizyonun kanalını değiştirmesini istemişti ve bir martıyla röportaj yapmıştı.

İnternette onun bir ucube olduğunu söyleyen binlerce kişi vardı, Evie de bütün bunlardan uzaklaşmak için odasına kapanıp kitap okuyordu. En çok Profesör Abigail García'nın *Amazon Hayvanları* adlı kitabını okuyordu. Kitap şaşırtıcı bilgiler içeriyordu, Peru'da gerçekten Amazon ormanlarında çalışmış, burada yeni türler keşfederek yağmur ormanlarının kurtarılmasına yardım eden bir biyolog tarafından yazılmıştı. Abigail García'nın fotoğrafı kitabın ön kapağında yer alıyordu, omzunda bir papağanla bir ağacın önünde durmuş, gülümseyerek el sallıyordu.

Evie bağırışan muhabirlere bakarken elinde bu kitap vardı işte.

“EVIE! EVIE! HADİ BİZE BİR GÜLÜCÜK VER!”

“Üzgünüm. Çok yorgunum...”

“EVIE! SENİN BİR UCUBE OLDUĞUNU SÖYLEYENLERE YANITIN VAR MI?”

“Ucube olmadığımı teyit eden bilim insanlarına sorabilirler...”

“EVIE! SENCE ŞÖHRET SENİ KÖTÜ MÜ ETKİLEDİ?”

“Ben ünlü olmamayı tercih ederim dürüst olmak gerekirse...”

“EVIE! EVIE! EVIE!”

Evie'nin köpeği Pasak onun yanına geldi.

“KENDİ İŞİNİZE BAKIN!” diyerek havladı muhabirlere. “ONU RAHAT BIRAKIN!”

Ama muhabirler köpek dili bilmediği için sorularına devam ettiler.

Sonra Evie’nin babası geldi ve kapıyı muhabirlerin suratına kapattı.

“Evie, sana kapıya bakmamanı söylemiştim...”

“Unuttum.”

“Unuttu” dedi Pasak, onu savunmak için. “Çok unutkan oldu. Mesela sabahdan beri bir kere bile karnımı okşamadı.”

“Pasak, yeni uyandım. Dün kırk sekiz kere karnımı okşamıştım. En az.”

“Karnımı okşamanın bir üst sınırı olabilirmiş gibi konuşuyorsun” dedi Pasak. “Tabii ki olamaz.”

Büyük ve Tehlikeli Bir Yer

Çok geçmeden kahvaltı sırasında Evie'nin babasının aklına bütün bu istenmeyen ilgiyle nasıl baş edeceklerine dair bir fikir geldi.

“Haftaya okullar tatil. Bir süre buradan uzaklaşmamız lazım” dedi ve muhabirler içeriyi görmesin diye stor perdeleri kapattı. “Ne dersin?”

Evie başını evet anlamında salladı. “Yüzde yüz aynı fikirdeyim.”

“Nereye gitmek istersin?”

Evie elinde tuttuğu kitaba baktı. “Amazon Ormanları'na gitsek nasıl olur? Oraya geri dönmek isterdim. Ben küçükken orada yaşadığımızı biliyorum, annemle sen orada çalıştığın zamanlardı ama rüyalarım dışında orayı pek hatırlayamıyorum. Belki rüyalarımı gerçekleştirebiliriz, olur mu?”

Evie'nin babası bir an için endişeli göründü. Sonra gülümsedi. “Sen tam annenin kızıydın. Ama Amazon Ormanları çok büyük ve tehlikeli bir yer. Emin misin? Peki ya Pasak ne olacak?”

Pasak sepetinde uzanıyordu.

“Büyükkanneme gidip orada kalmak ister misin?” diye sordu Evie köpeęe.

“Evet” dedi Pasak. “Evet, isterim. Orada onun yatağında uyuyabiliyorum, üstelik bana insan yemeği de veriyor. Pizza da veriyor. Pizzayı seviyorum. Sevmemem lazım biliyorum ama seviyorum işte. Pizza güzel. Şimdi gitsem olur mu?”

“Pasak büyükkannemde gayet iyi vakit geçirecek” dedi Evie babasına.

“Peki. Ama Amazon Ormanları’ndan bahsediyoruz.”

Evie iç çekti. Amazon Ormanları’yla ilgili her şeyi biliyordu. Üstelik bildikleri sadece rüyalarından hatırladıkları değildi, kitaplardan da pek çok şey öğrenmişti. Dünya üzerindeki her on hayvandan biri yağmur ormanlarında yaşıyordu. Ve bu hayvanların pek çoğu tehlikeliydi: Zehirli ok kurbağaları, Brezilya gezgin örümcekleri ve her zaman tetikte olan sinsi, benekli jaguarlar.

Tabii ki bütün bu yaratıklar arasında en tehlikelisinin insanlar olduğunu biliyordu. Yağmur ormanlarının tehlikede olduğunu biliyordu. İnsanlar yağmur ormanlarında her dakika tam otuz futbol sahasını dolduracak kadar alanı yok ediyordu.

“Eminim. Oraya gidip işe yarar bir şeyler yapmak için düşünmek istiyorum. İklim değışikliği mücadelesine katılmak istiyorum. Hayvanları korumak istiyorum. Oraya gidersem bunları yapabilirim.”

“Brezilya’daki yağmur ormanına gitmek ister misin?”

Evie başını hayır anlamında salladı. Annesi Brezilya yağmur ormanında hayatını kaybetmişti.

“Hayır. Henüz olmaz. Benim aklımda Peru vardı” dedi Evie.

“Vay. Bu konuya cidden kafa yordun demek. Ama bu beni endişelendiriyor.”

“Hiç şaşırmadım.”

“Üzgünüm Evie ama orası tatil için pek de güvenli bir yer sayılmaz. Mallorca’ya gitmek istemediğine emin misin? Ya da Fransa’nın güneyi de olabilir, ne dersin? Ya da... Cornwall’a ne dersin? Cornwall güzeldir.”

“Tekne turu güvenli olur” diye önerdi Evie. “Hem pembe nehir yunuslarını da görürüm. Epey araştırdım. Ernesto’nun Nehir Maceraları diye bir tur var. Küçük bir tekne. Sadece birkaç yolcu taşıyor.”

“Peki o zaman. Bir bakacağım. Ama yola çıkmadan biz yine de bir süre büyükannene geçelim. Şu gürültü patırtıdan biraz uzaklaşalım.”

“Teşekkürler baba!” dedi Evie.

“Teşekkürler!” dedi Pasak ve gözlerini kapayıp pizzaları düşünmeye koyuldu.

Evie’nin babası gülümsedi. “Yalnız pembe nehir yunusları konusunda söz veremem!”

Nehir Gezisi

Nehirde tekne turuna çıkmak çok iyi bir fikirdi gerçekten de.

Evie ve babası Peru'da nehirde tekneyle gezerken harika vakit geçiriyorlardı.

Evie (nazik) bir deniz ineğiyle ve (huysuz) bir dev susamuruyla düşüncelerini paylaştı ve elektrikli bir yılanbalığıyla şoke edici bir sohbe te katıldı, yılanbalığının düşünceleri o kadar hızlı ve sarsıcıydı ki Evie'nin başını ağrıttı.

Gezi sırasında:

- "Aynalar Cengeli" adında bir doğal koruma alanını ziyaret ettiler, bu taraftaki nehir suyu o kadar durgundu ki suda kendi yansımalarını görebiliyorlardı;
- Ağaçlarda bir üç parmaklı tembelhayvan gördüler, Evie onunla zihninden uykulu uykulu sohbet etti;
- Evie'nin hiç tahmin etmediği kadar çok sayıda farklı maymun ve kuş türüyle karşılaştılar;
- Ve sonunda ağaçların arasında bir anlığına, ölümcül görünen bir jaguar gördüler.